

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ/ DIPLOMOVÉ PRÁCE

AUTOR/KA PRÁCE: Daniel Vacikar

NÁZEV PRÁCE: Budování Transkontinentální železnice v USA v 60. letech 19. století

OBOR STUDIA: Obecné dějiny

AUTOR/KA POSUDKU: PhDr. Jaroslav Valkoun, Ph.D.

TYP POSUDKU: POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE / Oponenta práce

1.) HODNOCENÍ OBSAHOVÉ STRÁNKY PRÁCE:

Hodnocení 1-4

STANOVENÍ A VYMEZENÍ CÍLE TEXTU A VÝZKUMNÉHO ÚKOLU	3
STRUKTURA TEXTU (VYMEZENÍ A ŘAZENÍ JEDNOTLIVÝCH KAPITOL)	3-4
METODOLOGICKÁ ÚROVEŇ TEXTU	3-4
FAKTOGRAFICKÁ SPRÁVNOST TEXTU	2
RELEVANTNOST TÉMATU VZHEDEM K SOUČASNÉMU STAVU BĚDÁNÍ	2
SPRÁVNOST A ÚROVEŇ UŽITÍ ODBORNÉ TERMINOLOGIE	4
CELKOVÁ ÚROVEŇ TEXTU PO OBSAHOVÉ STRÁNCE	2-3
VHODNOST PŘÍLOH (VYPLŇUJTE POUZE TEHDY, POKUD PRÁCE OBSAHUJE PŘÍLOHY)	1-2

2.) HODNOCENÍ FORMÁLNÍ STRÁNKY PRÁCE:

Hodnocení 1-4

SCHOPNOST SHROMÁŽDIT A VYUŽÍT RELEVANTNÍ PRAMENY A ZDROJE INFORMACÍ	4
ÚROVEŇ POZNÁMKOVÉHO APARÁTU	3-4

STYLISTICKÁ ÚROVEŇ TEXTU	2-3
GRAMATICKÁ SPRÁVNOST TEXTU	2
CELKOVÁ FORMÁLNÍ ÚROVEŇ TEXTU	3-4

3.) CELKOVÉ HODNOCENÍ PRÁCE: STRUČNÝ KOMENTÁŘ (POVINNÝ, ALESPŮŇ 600 ZNAKŮ):

Předložená bakalářská práce si klade za cíl analyzovat příčiny a vlastní průběh výstavby první transkontinentální železnice ve Spojených státech amerických v 60. letech 19. století. Nepříliš rozsáhlá práce je rozdělena do čtyř hlavních kapitol a řady podkapitol, které postupně analyzují první železniční systém v USA v 19. století, plánování a přípravy stavby železnice, vlastní průběh realizace transkontinentální spojnice a vrcholí jejím dokončením v Promontory v Utahu symbolickým spojením obou částí.

Strukturu práce nepovažuji za nejšťastnější, protože trpí nadměrnou členitostí. Některé podkapitoly mají jen jednu stranu textu a poslední čtvrtá kapitola má strany dvě (!). Hned v Úvodu je autor přesvědčen, že: „Stavba transkontinentální železnice je právem považována za největší úspěch amerického lidu v 19. století.“ Jedná se o častou chybu, když něčemu diskutabilnímu *a priori* přisuzujeme superlativní rovinu. Řada jiných badatelů by za největší úspěch amerického lidu třeba mohla označit udržení jednoty Unie po Americké občanské válce, resp. někteří Afroameričané by kupříkladu mohli za největší úspěch amerického lidu považovat zrušení otroctví atd. Vždy je teda nutno hovořit o „jednom z největších úspěchů...“. Pokud se podíváme na Úvod práce, mající pouhé dvě strany, tak další nedostatek spatřuji v nepříliš rozsáhlém nástinu struktury práce. Oproti autorovi se kloním k závěru, že popularizačně naučnou publikaci „JAROLÍMKOVÁ, Stanislava, *Zajímavosti ze světových dějin*, 2. díl, Praha 2016,“ neměl používat „ani sporadicky“, neboť je (dle dostupných fulltextových náhledů) naprosto nevhodná pro odborný text.

Práce je po jazykové a stylistické stránce na průměrné úrovni. Lze v ní nalézt řadu nedostatků. Autor chybuje při psaní pomlčky (nerozlišuje ji od rozdělovníku/spojovníku; s. 10 aj.) či uvozovek (s. 17, 23 aj.). V textu se nachází chyby v přepisech zdrojů (kupříkladu s. 10: „TINDALL, George B., SHI, David E., *Dějiny spojených států Amerických*“ správně *Dějiny Spojených států amerických*; obdobně „JOHNSON, Paul, *Dějiny Amerického národa*“ správně *Dějiny amerického národa*). Obdobně můžeme nalézt chyby i v názvu státu Spojené státy americké (s. 10 „Spojené státy Americké“) či v termínu „Mormoni“ (s. 33).

Z hlediska terminologického bych si dovilil polemizovat s autorem ohledně termínu Američané, o němž autor na s. 9 píše: „Od zakládání kolonií podél Atlantského oceánu v 17. století se Američané dokázali pohybovat velmi slušně pomocí přírodních vodních cest a několika pozemních cest, ale stále to nebylo dostačující a na významu začala nabývat právě železniční doprava.“ Když opomineme opakování slov „cest“, což nevypadá na první dojem pěkně, tak o anglických kolonistech v ještě ne zcela ustanovených třinácti koloniích bych se zdráhal hovořit jako o Američanech. Pokud tedy autor neztotožňuje Američany s původními národy Severní Ameriky. Obdobně autor pracuje s termínem „Západ“ s velkým písmenem, aniž by jej adekvátně zdefinoval. Objevující se i nevhodné výrazy jako „[...] umožnila Spojeným státům pohlit i území Oregonu [...]“ (s. 11); území se obsazují, připojují atd., ale nepohlují. Známé geografické termíny se běžně překládají (s. 13 „Cape Horn“ správně „Hornův mys“).

Z hlediska zdrojů mohu konstatovat, že autor chybně považuje „Nebrasku“ za místo vydání u díla „STILLSON, Richard T., *Spreading The Word, A History of Information in the California Gold Rush*, Nebraska 2008,“ správně je město Lincoln. Obdobně místo vydání „Kalifornie“ u díla „MAXWELL, Thomas Long, *Daily Life During The California Gold Rush*, Kalifornie 2014“ je chybné; správně je Santa Barbara. Obdobně u díla „RIVER, Charles, *The California Gold Rush and Klondike Gold Rushes*, Jižní Karolína 2015“ je místo vydání chybně též. Obdobně autor chybně uvádí zdroj „AMBROSE, Stephen E., *Dlouhá Železná Stuha. Stavba Pacifické Železnice, která propojila Amerika 1863-1869*, New York 2011“. Jednak se jedná o český překlad, který vyšel v Praze v BB artu, tj. místo vydání nemůžeme označit za New York, jednak podle Souborného katalogu ČR vyšla publikace jen jednou,

a to v roce 2003. U zdroje „WOLMAR, Christian, *The Iron Road An Illustrated History of the Railroad*, Londýn 2014“ autor chybně uvádí „Londýn“ a mělo by být „London“. Lze jen konstatovat, že práce se zdroji má nemalé rezervy.

Z pohledu oponenta práce se jedná o rozsahově stručný a dosti průměrný text s nemalými rezervami především v práci se zdroji atd. Po pečlivém zhodnocení celkového dojmu práce se tedy kloním k závěru, že ji lze ještě hodnotit stupněm dobře, byť kvalita a zpracování spíše odpovídají textu hraničnímu mezi stupněm dobře a nevyhově.

PRÁCI K OBHAJOBĚ: DOPORUČUJI /~~NEDOPORUČUJI~~

NAVRHUJI HODNOCENÍ (SLOVY): dobře

K DISKUZI BĚHEM OBHAJOBY DOPORUČUJI TATO TÉMATA (ALESPOŇ 2):

DATUM: 20. května 2024

PODPIS: _____